

Landskap: Småland Upptecknat av: Ann Harris Vilmar
 Härad: Emmaboda Adress: Strög 40 Loholm
 Socken: Harbaryds Berättat av: Zn Lindberg
 Uppteckningsår: 1945 Född år 1861 i Harbaryd

- Hungersnöd. s. 1.
 Om en ung man ö. en ung flicka som
 hade ett barn i skogen. s. 2-3.
 "Klaga Annars" s. 3.
 Tjinnigjöllning. s. 3.
 Fulse der. s. 4, 8, 9.
 Se ljus på ny årsvallen el. -vatten
 betyder dödsfall. s. 4.
 Hästarna ville inte gå. s. 5.
 Bäckhästen. s. 6.
 Varulven. s. 6.
 Bröllopsed. s. 6.
 Vilsegång. s. 6.
 Hänga ut askan. s. 7.

Villapiskottet.	s. 7.
Gröt till louten.	s. 8.
Stål i vaggan.	s. 8.
Belysning för.	s. 8.
Skimmelssång.	s. 9.
Varsel om eldsvårda.	s. 9. 10.

1864 (?)

1868

Under första kriget mellan Työb-
land och Danmark reste far till Työb-
land och han ble där. Efter kriget
ble här vår hushållning i Småland.
Vi fruktade äta barkbröd och blanda
potatis i brödet. Vi hade mycket smul
till potaterna utom frukt och äppel som
i saltet och salt. Brödet var så
mycket smul på trästämman och vi hade
vi som att äta av utom det minsta
och till. Brödet var så mycket i trästämman
efter saltet och vi brödet var så mycket
av den lilla smulman med några gryn
och det lykte vi bara var högtids-
mat. När stämman kom till frukt
vi brödet men det var så mycket att
man inte kunde äta det. Men frukt
vi med våra fyra barn var till stämman.

En ung man och en ung
flätsa, som inte var gifta hade
fått ett barn tillsammans. De visste
inte hela om det för några stann
hills det gömt i skogen och modern
gick dit och annade det. En dag blev
modern av något arbete förhindrad
att vid vanlig tid ge barnet mat.
Den lille fick ligga ensam i skogen
och gråta till fadern hörde honom
och skyndade dit för att fricka den
lille. Han lutade i sin närhet till
barnets muler: "Bänga, Bänga barnet
gråter." Fadern lutade igen: "Ljölba
barn ä du i skogen ä du den lille
ä dricka." En när inte flätsan på vanlig
tid fick amma sitt barn gick mjölken
igenom blötyet och det blev uppdragat, att

hvar fått barn. Men det blev ingen
söpet utan de frids undag för att
de lit på vil vara på barnet, de
andra i deras ställe och skulle döda
det.

Marys och Vidar följa
både "blige kunnas." Men kunde
och följa. En gång kom en
både till "blige kunnas" i så att de
gär i tyrmelbar minn. Men så
de till en att han skulle gå hem
i när han så kommen hem så skulle
den som tyrmelbar sitta på trappen.
Bonden gick hem i möt rektist
där och tyrmelbar på trappen.

brorfar och morfar hade en
ryggåstunga. Men julen hade li halen
på julen och den fink ligger julen över.
Täggarna bländades med bonader.

För morfar sade till oss, att
om vi ryggåstungen li. maten nu är
lyst, så var lyota och så ingenting
från värdar dag. Him var som ar.
i Amerika så värdar lyso. Det skulle
bedyda att värdar lyso innan änts
slut. Han sade ingenting om det
från värdar morgon och då hade
den att ingenting skulle hända.

Men jul åt vi lut fisk och
smörgåsar om den på bara brödet i
ratten. Kl 4 juldagsmorgon var det.

jubla. Den som kunde lyfta sig
med hjärtbloss och di som gick
måste ha en lyfta.

Vi barn kunde aldrig gå ut
när det var mörkt. Det fanns på den
tiden en mycket skygg i skogen.

Hier morfar var 94 år och
morfar långt upp i 80 när de dag
befar kunde tilliggnas. En gång
när han kunde för de kungliga de
stannade hästarna och ville inte flytta
på sig. Den kungliga som hade till under
färden räddade de hästarna stannat. Han
frågade vad som var i färde o de han fick
veta att hästarna inte ville gå, hoppade han
ur sadeln och sprang runt tilliggnas 3 gånger.
Sitt gick hästarna.

ACC. NR M. 9809:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bäcksläkten har jag mycket
fått om, men jag har aldrig sett
den.

Farulsen såg ut som om det
fanns en kränna som var i om-
ständighet.

På bröllopsdagen skulle man
hånga upp vägar på grunden som
skedde med ut.

Man hade varit och plakat
bär och kommit vika. Man tog
och rände inte bläck och då kom
man rätta.

ACC. NR M. 9809:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vår det var oräddar och äskan
gick stängdes alla dörrar och luckor
och vi gick gemensamt oss. På de stället
hörde den för att äskan kunde
stängas ut.

Vår min om en gång skulle
gi till kramen och mala fins horn
om de vis vilsapen skott och horn fins
hissa i fluss är. Den en blev gemensamt
viste råd mot det. Hon tog en kniv
om används att skära sin med
och hiss med ryggsidan av kniven
på det synliga stället. Hon skulle fråga
"Var huggen du för?" och gemensamt svarade:
"För räts i vi i anförsträckning".
Det skulle göras om 3 gånger. Sin var
om två.

ACC. NR M. 9809:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tod jultiden rullas upp stäl
önn dörrarna till lagärderna och öppna
önn dörrar fästas stäl som rullas i
hoss.

Pi sa aldrig bränner med smeten
om som den som inte rulle ut till
får gäst om bränner fäst den till
bränner.

Vör la di stäl i raggan för
att di må inte skulla bli förtbytta.

I min barndom fäst man
lynn sig med stickor av furu som
man muckade i en blygga på en
lång stak. Man lade kavelstak och
spunn ut stickstips. Den fäst alltså stäl
på en smeten i ballade hross för "ljusgubben".

ACC. NR M. 9809:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vid julen ligger vi pantaleten
och sjöng "Anders Perssons stuga" och
^{skådes} "Bränna ringen" och en lita som var
mycket omtykt av oss barn var
"Bro, bränna". Var och en fick en
julting och den bestod av viltbist, vilt-
bist och kringlor. Så fick vi jultuggar
och pepparkäcker.

I ryggisstugan var mor
och morfar färdiga en himmelsäng och
inne i den löngholde en korg, som
jag fick ligga i.

^{om}Var^{om}far brögg vid lilla jul och steg
de gästerna från gran och morfar och de
var de blev eldbrann. "Var de var i kyrkan
till att se om de brann hans svägers hus och

ACC. N:R M. 9809:10.

omman cypter, som stod till dän, blev
innesbränd

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV